

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 25/13

Люксембург, 7 март 2013 г.

Решение по дело C-607/11
ITV Broadcasting Ltd. и др./TVCatchup Ltd.

Телевизионните оператори могат да забранят препредаването на техните предавания от друго дружество чрез интернет

Всъщност, при някои условия, това препредаване представлява „публично разгласяване“ на произведения, за което трябва да се получи разрешение от техния автор

Правото на Съюза¹ има за цел да осигури високо равнище на закрила в полза на авторите на произведения, като им позволи да получат съответно възнаграждение за използването на последните, по-специално в случай на публично разгласяване. За тази цел авторите имат изключително право да разрешат или забранят всяко публично разгласяване на техните произведения.

TVCatchup Ltd („TVC“) предоставя по интернет услуги за излъчване на телевизионни предавания. Тези услуги позволяват на потребителите да приемат по интернет „на живо“ потоци от безплатни телевизионни предавания.

TVC се уверява, че неговите абонати получават достъп само до телевизия, която вече имат право на законно основание да гледат в Обединеното кралство по силата на своя телевизионен абонамент. Условието, с които потребителите трябва да се съгласят, включват наличие на валиден телевизионен абонамент и ограничение за ползване на услугите на TVC само в Обединеното кралство. Уебсайтът на TVC разполага с оборудване, което позволява да установи мястото, на което се намира потребителят, и да се откаже достъп, когато не са изпълнени предвидените за потребителите условия.

Няколко британски телевизионни оператори, регистрирани като търговци, се противопоставят на TVC по повод излъчването от последното, чрез интернет и почти в реално време, на техните телевизионни предавания. Поради това те предявяват иск срещу TVC пред High Court of Justice (England & Wales) (Chancery Division) за нарушение на авторските им права върху техните предавания и филми, по-специално вследствие на публично разгласяване, забранено както от националното право, така и от Директива 2001/29.

Запитващата юрисдикция отправя въпрос до Съда дали организация като TVC извършва „публично разгласяване“ по смисъла на Директива 2001/29, когато излъчва телевизионни предавания по интернет към потребители, които имат правото на достъп до първоначално излъчвания сигнал посредством своите собствени телевизионни апарати или своите собствени преносими компютри в дома си.

На първо място Съдът определя съдържанието на понятието „разгласяване“ и проверява дали в случая дейността на TVC попада в обхвата на това понятие. Съгласно Директива 2001/29 правото на публично разгласяване обхваща всяко предаване или препредаване на произведение на публика, която не присъства на мястото, откъдето то произхожда по жичен или безжичен път, включително аудио-визуално излъчване. Освен

¹ Директива 2001/29/ЕО Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230).

това разрешението за включване на защитени произведения в публично разгласяване не води до изчерпване на правото да се разрешат или забранят други публични разгласявания на тези произведения. Ето защо, според Съда, в случаите, в които дадено произведение е предмет на многократно използване, **за всяко предаване или препредаване на това произведение, при което се използва специфичен технически способ, авторът на произведението трябва да даде по принцип индивидуално разрешение.**

По този начин, като се има предвид, че предоставянето на произведения на разположение чрез препредаване по интернет на наземно телевизионно излъчване се извършва по специфичен технически способ, който е различен от първоначалното разгласяване, това предоставяне на разположение трябва да се счита за „разгласяване“ по смисъла на директивата. Следователно за подобно препредаване не може да не се прилага изискването за получаване на разрешение от авторите на препредаваните произведения, когато те се разгласяват публично.

На второ място Съдът проверява дали защитените произведения действително са разгласени „публично“. Съгласно практиката на Съда понятието за публично разгласяване се отнася до неопределен брой потенциални адресати и впрочем предполага наличие на доста голям брой лица. Съдът уточнява, че трябва да се има предвид кумулативното действие, произтичащо от предоставянето на произведения на разположение на потенциални адресати и че, в това отношение, е необходимо по-специално да се знае колко лица имат достъп до същото произведение паралелно и последователно.

Съдът установява, че в случая препредаването на произведенията по интернет е насочено към всички лица, които пребивават в Обединеното кралство, разполагат с интернет връзка и твърдят, че притежават телевизионен абонамент в тази държава. Тези лица могат паралелно да имат достъп до защитени произведения в рамките на „live streaming“ на телевизионни предавания по интернет. По този начин посоченото препредаване е насочено към неопределен брой потенциални адресати и предполага наличие на голям брой лица. Поради това Съдът приема, че посредством въпросното препредаване защитените произведения действително са разгласявани на „публично“ по смисъла на директивата.

Ето защо Съдът отговаря, че понятието „публично разгласяване“ по смисъла на Директива 2001/29 трябва се тълкува в смисъл, че обхваща препредаване на включени в наземно телевизионно излъчване произведения, което е извършвано от организация, различна от първоначалния оператор, посредством интернет връзка на разположение на абонатите на тази организация, които могат да приемат това препредаване, като се свържат с нейния сървър, въпреки че тези абонати се намират в зоната на приемане на посоченото наземно телевизионно излъчване и могат на законно основание да приемат сигнала му на телевизионен приемник.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708